

Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Historia Medycyny	
0912/UTH/WNMiNoZ/ST-NST/D4		History of Medicine	
Język wykładowy	polski		
Wersja przedmiotu		Rok akademicki	2025/2026
Wydział	Wydział Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu		
Kierunek	Lekarski		
Specjalność	-----		
Specjalizacja	-----		
Poziom kształcenia (studiów)	jednolite studia magisterskie		
Profil kształcenia (studiów)	ogólnoakademicki		
Forma prowadzenia studiów	Studia stacjonarne/niestacjonarne		
Semestr / semestry	I zimowy		
Przynależność do grupy przedmiotów	Moduł D: Nauki behawioralne i społeczne z elementami profesjonalizmu		
Poziom przedmiotu	podstawowy		
Status przedmiotu	obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS	Forma zajęć	Liczba godzin	Liczba punktów ECTS
	Wykłady	[30 h]	2 ECTS
	Ćwiczenia	[0 h]	
Powiązanie przedmiotu	Przedmiot związany z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową i uwzględnia udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.		
Forma nauczania	Tradycyjna zorganizowana w uczelni		
Wymagania wstępne	Zgodnie z postępowaniem rekrutacyjnym.		
Jednostka prowadząca przedmiot	Wydział Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu		
Koordynator przedmiotu	Dr hab. Zdzisław Jezierski, prof. UTH		
Adres wydziałowej strony internetowej	www.wnminoz.uniwersytetradom.pl		
Adrese-mail, telefon koordynatora	z.jezierski@uthrad.pl; tel. 505 678 417		

EFEKTY KSZTAŁCENIA, SPOSÓB PROWADZENIA ZAJĘĆ I WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Cel kształcenia:	Cele przedmiotu: 1. Przybliżyć studentom historię medycyny, medycynę ludów pierwotnych i najdawniejszych cywilizacji oraz charakterystyczne cechy medycyny średniowiecznej. 2. Przedstawić im proces kształtowania się nowych specjalności w zakresie dyscypliny naukowej – nauki medyczne i osiągnięcia czołowych przedstawicieli medycyny polskiej i światowej; 3. Ukazać cechy medycyny nowożytnej i jej najważniejsze odkrycia.
Treści programowe: (Wykłady)	1. Dawna medycyna i lekarze. Studium kształtowania zawodu 2. Początki i rozwój szpitali 3. Zdrowie i choroba w starożytności i średniowieczu 4. Początki nowożytnego pojmowania zdrowia i choroby 5. Medycyna zabiegowa 6. Narodziny leku – jego formy, sposoby wytwarzania i dystrybucji 7. Higiena indywidualna i społeczna, choroby zakaźne i walka z nimi 8. Rozwój nauk podstawowych i przedklinicznych 9. Rozwój klinicznej medycyny wewnętrznej i specjalności pokrewnych 10. Chirurgia i specjalności zabiegowe w XIX – XX wieku 11. Rozwój nauki o leku i jego wpływ na rozwój terapii 12. Naturalne i niekonwencjonalne metody leczenia 13. Społeczne problemy medycyny. Zdrowie publiczne 14. Rozwój nauk medycznych i kształcenia lekarzy w Polsce 15. Najważniejsze odkrycia w medycynie
Metody kształcenia (dydaktyczne):	Wykłady: metoda tradycyjnego wykładu, popartego prezentacją audiowizualną,
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów kształcenia, sposób obliczania oceny końcowej:	Na ocenę z wykładu składa się frekwencja na zajęciach (20%) i aktywność (80%). Zaliczeniem przedmiotu jest ocena z testu pisemnego.

Efekty kształcenia dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych a forma zajęć				Metody weryfikacji efektów kształcenia	
Numer efektu kształcenia	Opis efektów kształcenia dla przedmiotu (EKP) Student, który zaliczył przedmiot	Kierunkowy efekt kształcenia	Forma realizacji zajęć	Forma zaliczeń	Metody sprawdzania i oceny
W1	Zna historię początków medycyny, medycynę ludów pierwotnych oraz najdawniejszych cywilizacji, a także charakterystyczne cechy medycyny średniowiecznej	D.W20 +++	Wykłady	Ocena aktywności, Zaliczenie udziału w zajęciach,	Zaliczenie z oceną
W2	Zna cechy medycyny nowożytnej i jej najważniejsze odkrycia	D.W21 +++	Wykłady	Ocena aktywności, Zaliczenie udziału w zajęciach,	Zaliczenie z oceną
W3	Zna proces kształtowania się nowych dyscyplin medycznych oraz osiągnięcia czołowych przedstawicieli medycyny polskiej i światowej	D.W22 +++	Wykłady	Ocena aktywności, Zaliczenie udziału w zajęciach,	Zaliczenie z oceną
W4	Zna podstawy medycyny opartej na dowodach	D.W23 +++	Wykłady	Ocena aktywności, Zaliczenie udziału w zajęciach,	Zaliczenie z oceną
U1	Potrafi wykorzystać wiedzę historyczną w ocenie współczesnej medycyny	D.U16 ++	Wykłady	Ocena aktywności, Zaliczenie udziału w zajęciach,	Zaliczenie z oceną

U2	<i>Prognozuje rozwój medycyny, rozpoznaje własne ograniczenia, dokonuje samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, planuje własną działalność edukacyjną</i>	<i>D.U16 ++</i>	<i>Wykłady</i>	<i>Ocena aktywności, Zaliczenie udziału w zajęciach,</i>	<i>Zaliczenie z oceną</i>
K1	<i>Wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym.</i>	<i>K.K9 ++</i>	<i>Wykłady</i>	<i>Ciągła obserwacja i ocena przez nauczyciela</i>	<i>Zaliczenie z oceną</i>
Stopień osiągnięcia kierunkowych efektów kształcenia: np.: K_WG01- +++; ..K_WK03 - ++; ...					

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe

Literatura podstawowa:

1. Historia medycyny, pod red. T. Brzezińskiego, Wyd. Lekarskie PZWL, Warszawa 2000 (w Internecie).
2. Dzieje medycyny w Polsce, t. 1 od czasów najdawniejszych do roku 1914, t. 2 lata 1914 – 1944, red. W. Noszczyk, J. Supady, Warszawa 2015.
3. G. Vigarello, Historia zdrowia i choroby. Od średniowiecza do współczesności, przekł. M. Szymańska, Warszawa 1997.
4. Z. Gajda, Historia medycyny dla każdego, Kraków 2021.
5. M. Friedman, G. W. Friedland, Krótka historia medycyny, Warszawa 2017.
6. W. Szumowski, Historia medycyny filozoficznie ujęta. Wyd. Antyk 2008.

Literatura uzupełniająca:

1. Bogusz J., Brożek k, Gajda Z.: Zarys dziejów chirurgii polskiej. PZWL Warszawa 2013.
2. B. Seyda, Dzieje medycyny w zarysie, cz. I i II, Warszawa 1965.
3. J. Thorwald, Stulecie chirurgów, przekł. K. Bunsch, Kraków 2008.
4. J. Thorwald, Dawna medycyna. Jej tajemnice i potęga. Egipt, Indie, Chiny, Meksyk, Peru, Kraków 2017.
5. L. Stomma, Sławnych Polaków choroby, Gdańsk 2004.
6. A. S. Lyons, R. J. Petrucelli, Ilustrowana historia medycyny, Warszawa 2002.
7. Kronika medycyny, red. H. Schott, Warszawa 1994.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia – bilans punktów ECTS

Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]	
	Zajęcia bez nauczyciela (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w wykładach		[30 h]
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń i zajęć laboratoryjnych. Przygotowanie do zaliczenia / egzaminu	[30h]	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	[30h/ 1 ECTS	[30h]/ 1 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	2 pkt ECTS	